

SZENTMISE – ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Deus in loco sancto (Zs. 67,6. 7. 36. 2. 4) – ÉE 590; GH 330

SZENTLAKÓHELYÉN az Is - ten la - kást ad az egyetér - tők - nek,

bá - tor - sá - got s e - rőt ő ad né - pé - nek. (5. t.)

Zs.: Fölkél az Isten és ellenségei szerte /futnak, * és menekülnek orcája elől, kik őt /gyűlölik. **℣**2. Az igazak pedig vígan lakoznak és ujjonganak Isten /előtt, * és gyönyörködnek örven/dezve. (Ant.)

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. (Ant.)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** In Deo speravit (Zs. 27,7. 1) – ÉE 617; GH 331

! ISTENBEN BÍZIK /A SZÍVEM, * ő megse /gített engem. ISTENBEN BÍZIK /A SZÍVEM... **℣**1. Az Úrhoz kiáltottam: † Én Istenem, ne maradj néma, * ne légy ily mesz/sze tőlem! Ő MEGSE/GÍTETT ENGEM. **℣**2. ! Kivirágzik újra az életem, * és jókedvvel hálát a/dok néki. Ő MEGSE/GÍTETT ENGEM. ISTENBEN BÍZIK /A SZÍVEM...

❖ **ALLELUIA:** Exultate Deo (Zs. 80,2. 3) – ÉE 435/GH 566; ÉE 617/GH 332

AL - LE - LU - JA. _____ (8. t.)

℣ Ujjongjatok az Istennek, a mi segítőknek, † ujjongjatok Izráel /Urának, * hozzátok elő a kedves lantot a citerával /együtt!

❖ **OFFERTORIUM:** Exaltabo te (Zs. 29,2. 3. 4. 7. 8) – GH 73

(ad notam: Leborulva áldlak – ÉE 161)

MAGASZTALLAK TÉGED, ki engem fölemeltél, – gonosz ellenségtől irgalmasan megmentél. **℣** Hozzád kiált hangom, – Uram, én Orvosom, – ki életre kelttél.

℣1. Alvilág porából engemet kiemeltél, – pokol mély gödrébe süllyedni nem engedté. **℣** Hozzád kiált hangom, – Uram, én Orvosom, – ki életre kelttél.

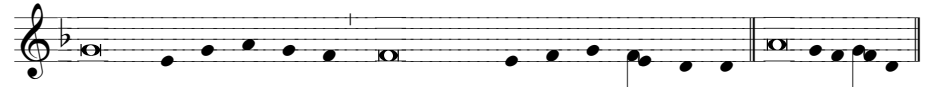
℣2. Elbizakodottan ha magamban így szólnék, – „nem bukom el soha”, legottan meginognék. **℣** Hozzád kiált hangom, – Uram, én Orvosom, – ki életre kelttél.

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Honora Dominum (Péld 3,9–10; 111. zs.) – GH 333

TISZTELD MEG AZ URAT VAGYONODBÓL, s termésed zsenge-jé - ből, akkor bő-

séggel telnek csü-re - id, és bor árad szó-ló-pré-se - id-ből. (1. t.)

Zs.: Boldog ember az, ki az Urat /féli, * az ő parancsolatait igen /kedveli. **℣**2. Hatalmas léssen magva a /földön, * az igazak nemzetsége megál /datik. (Ant.)

℣3. Dicsőség és gazdagság az ő /házában, * és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké. **℣**4. Az igazaknak a sötétségben világosság /támad, * ő az irgalmas, könyörülő és /igaz. (Ant.)

℣5. Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen ád, † az ő dolgait igazul /rendezi, * meg nem inog az mindö /rökké. **℣**6. Örök emlékezetben léssen az /igaz, * nem fél a gonosz hír - hal /lástól. (Ant.)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK** (ÉE 168)

ZÁLOGÁT ADTAD, Ó, JÉZUS, örök szeretetednek, – rendelvén e nagy Szentséget és adván tieidnek: – hogy teveled egyesüljünk, s téged viszonszeressünk. – Örök hála és imádás legyen azért nevednek!

2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, – és ellened elkövetett sok hálátlanságunkat. – Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál, – eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.

3. S hogy halálad szent emlékét mindennap megülhessük, – hagyta ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. – Csodálatos kincset adottál, és közöttünk maradtál: – véghetetlen jószágodért add, hogy mindig szeressünk!

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK** (ÉE 226)

MENNYORSZÁGNAK KIRÁLYNÉJA, – irgalmasságnak szent Anyja! – Élet, édeség, reménység! – Üdvözlégy, szép Szűz Mária!

2. Évának árva fiai, – számkivetett maradéki, – siralminak örökösi, – sok nyavalyáknak hajléki.

3. E siralomnak völgyében – kik kesergünk nagy ínségben, – hozzád sóhaj - tunk mennyégbe, – hol vagy örök dicsőségbe?

4. Azért, Szószólónk, szemedet, – fordítsd hozzánk kegyelmedet, – és a te bűnös népedet – oltalmazd, híveidet!

5. Ó, édes Szűz, irgalmadat, – mutasd meg kegyes voltodat, – holtunk után szent Fiadat, – mutasd meg boldogságodat!